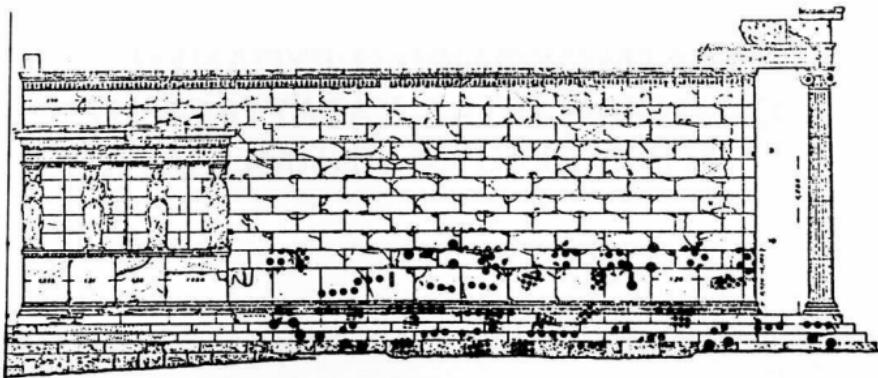

Η ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΡΥΠΑΝΣΗ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΜΝΗΜΕΙΩΝ

Τά μάρμαρα τῆς Ἀκρόπολης, τοῦ σύμβολου αὐτοῦ τῆς πόλης τῶν Ἀθηνῶν, ἃν· ὅχι τῆς Ἑλλάδας ὀλόκληρης, ὑφίστανται, τά τελευταία χρόνια, ἐκτός ἀπό τούς διάφορους ἄλλους παράγοντες καταστροφῆς, τήν προσβολή τῆς ἀτμοσφαιρικῆς ρύπανσης πού πνίγει τήν ἑλληνική πρωτεύουσα.

Τό κείμενο πού ἀκολουθεῖ συντάχθηκε μέ βάση τήν ἀνακοίνωση τοῦ καθηγητῆ Θ. Σκουλικίδη (Ἐθν. Μετσόβιο Πολυτεχνεῖο) στὸ Διεθνές Συνέδριο γιά τή ρύπανση τοῦ περιθάλλοντας, πού ἔγινε στή Θεσσαλονίκη, 21-25 Σεπτεμβρίου 1981. "Έχουμε ξεχωρίσει τό μέρος πού ἀφορᾶ τήν προσβολή τῶν ἀσθετόλιθων καί εἰδικότερα τῶν μαρμάρων ἀπό τήν ἀτμοσφαιρική ρύπανση.

1. Θεσείς και πάχος της στιβάδας στις γυψοποιημένες περιοχές ένας τοίχου του Ερέχθειου: ≈ 0.1 mm, ≈ 1.2 mm, ≈ 2.4 mm.

"Εξι είναι οι κύριοι παράγοντες φθοράς που δρείλονται στην άτμοσφαιρική προσβολή:

1. Το νέρο που παγώνει στις κοιλότητες (ρήγματα) της πέτρας προκαλώντας, έξαιτίας της προκαλούμενης διαστολής, το σπασμό της,
2. Η διάβρωση της πέτρας, που όφειλεται στά αιώρουμενα σωματίδια,
3. Η φθορά που προκαλείται από μικροστριασμούς,
4. Σκοριάματα τού μαρμάρου που όφειλονται στην ζέξιδωση των μεταλλικών συνδέσμων (που τοποθετήθηκαν είτε κατά την οικοδόμηση τού κτηρίου είτε, κυρίως, κατά τις έργασις συντήρησή του),
5. Η προσβολή από τά ζέξα, που περιέχονται στην άτμοσφαιρα και δρούν σε συνδυασμό με το νέρο της θροχής πράγμα που έχει σάν άποτελεσμα τήν άποσύνθεση τού πετρώ-

ματος ($\text{CO}_2, \text{SO}_2, \text{SO}_3, \text{NO}_x$).

6. "Η προσβολή από τό SO_2 που έχει άπακόλουθο τη γυψοποίηση τῆς οπιφάνειας τῆς πέτρας (μέ ελλειψή βροχής).

Η τελευταία αύτή περίπτωση, γυψοποίηση τῆς οπιφάνειας, μελετήθηκε και απόδειχθηκε πώς ή σχετική στιβάδα περιέχει 80-97% γύψο, τό δέ πάχος της στιβάδας, που μετρήθηκε με μά νέα μέθοδο (τήν όποια χρησιμοποιεί ή ομάδα έργασιας τού έργαστηρίου του καθ. Σκουλικίδη) είναι 1-15 χιλιοστά. Ή σύγκριση άγαλμάτων, όπως αυτά είναι στη σημερινή τους κατάσταση και σέ παλιές φωτογραφίες ή έκμαγειά, που έγιναν έδω και 10-60 χρόνια, έδειξε πώς ή μεγάλη φθορά τῶν έργων άρχισε έδω και 20-25 χρόνια, συγχρόνως δηλαδή με τή βιομηχανική άναπτυξη τῆς περιοχῆς τῶν Αθηνῶν και μέ τήν αὔξηση τῆς άτμοσφαιρικής ρύπανσης.

Για πρώτη φορά έπισημάνθηκε τό γενονός ότι οι λεπτομέρειες τῶν γιλιπτῶν βρίσκονται απότυπωμένες πάνω στή λεπτή στιβάδα γύψου. Έτσι, ή στερέωση τού λεπτότατου αύτού στρώματος (μέ τήν έπαναφορά του από γύψο μέσος σύστητη, μέ CO_2 ύπό πίεση μέ φηλή θερμοκρασία ή μέ διάλυμα $\text{CaO}^2\text{-z}$) αντικειταπτηκεώς ή καλύτερη λύση στό πρόβλημα. Έτσι, σύμφωνα με συμβουλή τού καθ. Σκουλικίδη, τό γιλιπτό τού Κέκροπα και τής Πανδρόσου και οι Καρυάτιδες μεταφέρθηκαν στό Μουσείο τής Άκροπόλης και τόποτεπήθηκαν σέ διάφανα «δοχεῖα» μέ άζυμο. Αύτη ή ένέργεια άποτελεί μία πρώτη φάση γιά τή συντήρηση τῶν μνημείων, ώσπου νά θρεθεί τό κατάλληλο ύλικό προστασίας τους. Τά αιώρουμενα σωματίδια (σκόνες κ.ά.) σέ συνδυασμό μέ τή θαλάσσια άτμοσφαιρια προκαλούν τή διάβρωση

2. Α. Τμήμα τῆς ζωφόρου τού Παρθενώνα μέ σημειωμένα τά σημεία γυψοποίησης τῆς οπιφάνειας. Β. Σύμπλεγμα τού Κέκροπα και τής Πανδρόσου: σημειώνονται τά σημεία γυψοποίησης.

τοῦ μαρμάρου καὶ μᾶς παρουσιάζουν ἔνα είδος μετατροπῆς σάν της ἀμμοβόλης. Ή μορφή αὐτή της διάδρωσης καταστρέφει τό ἀνάγλυφο τῶν ἔργων τέχνης. Τά μάρμαρα τῆς Ἀκρόπολης ἔχουν προσθληθεῖ ἐντόνα ἀπό τὴν διάδρωση τούτη, τῆς όποιας ἡ ἐνέργεια ἐντείνεται καὶ εξαίτιας τῆς ἀτμ. ρύπανσης τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Ἀττικῆς.

Οι εἰκόνες 1 καὶ 2 δείχνουν τις θεσεῖς καὶ τὸ πάχος τῆς γυμνοποιημένης περιοχῆς σὲ ἕναν τοιχῷ τοῦ Ἐρέχθειου καὶ σὲ γλυπτά (ζωφόρο τοῦ Παρθενώνα, σύμπλεγμα τοῦ Κέ-

3. Καρυάτις. Παρατηρούμε δύο τύπους φθορᾶς: στὸ δεξί μέρος, πού ἔρχεται σὲ ἐπαρή μὲ τὰ νερά τῆς βροχῆς, δύνη προσθόλη, στὸ ἀριστερό μέρος πού δὲν δρέχεται. Βείων.

κροπα καὶ τῆς Πανδρόσου καὶ Καρυάτις).

Σχετικά μὲ τὴν προσθόλη ἀπό ὅδεα (ἢ ὅποια παρατηρεῖται μόνο μὲ τὴν παρουσία νεροῦ), αὐτή δρείλεται κυρίως στὴ μεγάλη χρήση τῆς κεντρικῆς θέρμανσης τῶν κατοικῶν καὶ στὴν αὔξηση τῆς κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων στὸ λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς πού ἔχουν σὰν ἐπακόλουθο τὴν αὔξηση τοῦ CO₂ καὶ τὴν ἐμφάνιση ἐνός νέου στοιχείου ρύπανσης ἀπό τὴ βιομηχανία, τοῦ SO₂ σὲ μεγάλα ποσοστά. Σὲ συνδυασμό μὲ τὰ νερά τῆς βροχῆς τὰ παραπάνω ρυπαντικά στοιχεῖα προκαλοῦν τὴ διάδρωση τῶν μαρμάρων: Παρατηρεῖται ἡ ἀπολύτητη τῆς ἐπιφάνειας τῆς πέτρας. Ὁ μόνος τρόπος διάσωσης τῶν ἔργων τέχνης ἀπό τὴ μορφὴ αὐτῆς τῆς φθορᾶς εἶναι ἡ προστασία τους ἀπό τὴ βροχή. Σήτη εἰκόνα 3 παρατηρούμε δύο τύπους φθορᾶς πάνω στὸ ίδιο ἄγαλμα (Καρυάτις).

Γάρ οσα ἀφοροῦν τὴν ὀξείδωση τῶν ἀτσάλινων συνδέσμων τῶν ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν ἐνὸς κτιρίου παρατηρούμε πώς τὸ ἀτσάλι (ἢ τὸ σίδερο) πού τοποθετήθηκε μὲ τοιμέντο σὲ ἀμεση ἐπαφή μὲ τὸ μάρμαρο, προέβνησε σπασμάτια ἔξαιτις τῆς ὀξείδωσης του. Ἡ ὀξείδωση αὐτή ἐντείνεται ἀπό τὴ ρύπανση τῆς ἀτμοσφαρίας. Παρατηρήθηκε δηλαδὴ πώς ἡ διάδρωση πήρε μεγαλύτερες διαστάσεις ἀπό τὸ 1955 καὶ πέρα, όποτε ἡ ἐκβιομηχάνιση τῆς Ἀττικῆς ἔγινε μὲ ταχύ ρυθμό. Ἔτσι, μπορεῖ νά ύπολογιστεῖται ἡ ἐπιτάχυνση καὶ ἡ ἐνταση τῆς φθορᾶς, πού δρείλεται στὸν ἀτμ. ρύπανση, σὲ 25-30% περίπου.

Ἡ φθορά πού προκαλεῖται ἀπό μικροργανισμούς (φυτικούς καὶ ζωϊκούς, καβών καὶ βακτηρίδια που προέρχονται θεώση) αύξανε σημαντικά μὲ τὴν ἐπίδραση τῆς ἀτμοσφαιρικῆς ρύπανσης.

Τά αιώρουμενα σωματίδια (σκόνες κ.ά.) σὲ συνδυασμό μὲ τὴ λαθάσασα ἀτμόσφαιρα προκαλοῦν τὴ διάδρωση τοῦ μαρμάρου καὶ μᾶς παρουσιάζουν ἔνα είδος μετατροπῆς σάν τὴ δημοβόλη. Ή μορφὴ αὐτή της διάδρωσης καταστρέφει τό ἀνάγλυφο τῶν ἔργων τέχνης. Τά μάρμαρα τῆς Ἀκρόπολης ἔχουν προσθληθεῖ ἐντόνα ἀπό τὴ διάδρωση τούτη, τῆς όποιας ἡ ἐνέργεια ἐντείνεται καὶ εξαίτιας τῆς ἀτμ. ρύπανσης τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Ἀττικῆς.

Οι ἔρευνες πού διευθύνει ὁ καθηγητής Θ. Σκουλικίδης τὸν δέλγηγον στὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ μόνο προστατευτικό ύλικό, πού μπορεῖ νά χρη-

σιμοποιηθεῖ γιά τὰ μάρμαρα τῆς Ἀκρόπολης, είναι ἔνα ύλικο τὸ όπιο δέν θα ἐπιτρέπει τὴ διαπεραστὴ του ἀπό τὰ Ca²⁺.^[10] Τό ύλικό αὐτό ψάχνουν τώρα νά συνθέσουν τὰ διάφορα ἐργαστήρια που ἀσχολούνται μὲ τὰ προβλήματα τοῦ λίθου.

The Effects of Atmospheric Pollution on the Deterioration of Ancient Monuments

The marbles of the Acropolis, the symbol of the city of Athens, apart from the other causes of deterioration have heavily suffered recently from the attack of the atmospheric pollution hanging over the greek capital.

The text that follows is based on the report of the Professor of the National Technical University of Athens Th. Skoulikidis made during the International Conference on Environmental Pollution, that was held in Thessaloniki between 21-25 of September, 1981. Emphasis has been given by the editor to the part concerning the effects of atmospheric pollution on limestones and especially on marbles.

There are six main types of limestone and marble deterioration caused by atmospheric pollution and its attack:

1. Water freezing in the fissures and thus causing stone cracking due to its expansion.
2. Erosion caused by suspended particles.
3. Biodegradation.
4. Marble cracking produced by the corrosion of steel clamps and junctions introduced either during construction or, mainly, restoration.
5. Attack by acids contained in the atmosphere that, combined with rain water, result in a stone dissolution.
6. Attack by SO₂ that, in absence of rain water, creates a gypsum formation (sulfation) on the stone surface.

The study of the latest case, that of sulfation, proved that the sulfated film on the marble surface contained 80-97% gypsum, while the thickness of gypsum film measured by a new method the «pin probe method»—that of Prof. Skoulikidis' group—was found 1-15 mm. The comparison of ancient statues in their present situation to old photographs or moulds made ten to sixty years ago led to the conclusion that the severe deterioration has started twenty to twenty-five years ago, a period that coincides with the intense industrialization of the area of Athens and, consequently, with the increase of pollution. Moreover, it was observed for the first time that the sculpture details have been preserved, as if printed, on the thin gypsum film.